

דברים בסיום קורס מפקדי-פלוגות

מפז אליה דם דיו

נית — ובמיוחד הכנסתו לשימוש של הקליעה-המונחה — את ירידת ערכם של המטוס והשריון דוקא, ול-עומתם את עלית ערכו וחשיבותו של חיל-הרגלים? ברם, תהיה אשר תהיה צורתה של מלחמת העתיד, הרי לא תמיד ברור באיזו מידה גם בנו אמור הדבר. שכן אין בידנו לא הנשק ולא האמצעים הדרושים למלחמה אטומית.

ובכן, מה לנו — היום — ולתיאוריות של שיטות הלחימה החדשות? והרי מלחמתנו שלנו, בעתיד הקרוב, לא תהא שונה כנראה מן המלחמות ה"מקור-בלות" של העת האחרונה.

עם-זאת, נכון יהיה לומר — וזאת מבלי להסתכן בניחושי סרק — כי חיל-הרגלים חייב להדביק את קצב הלחימה הגובר-והולך באופן מתמיד.

פירושו של דבר הוא, כי על חיל זה למצוא דרכים להתאים את קצב לחימתו לקצבם של השריון וה-אוויריה, הלוחמים עמו יחד. בעבר יכול היה חיל-הרגלים למלא את המשימות המוטלות עליו בצערו ברגליו אל שדות-המערכה; אולם עם התגברות קצב הלחימה הכללי, מן-ההכרח להגביר, במקביל לכך, גם את קצב ניידותו ולחימתו של חיל-הרגלים. חיל-הרגלים צריך להיות בנוי כך, שיהיה ניתן להוביל ברכב, במהירות, את יחידותיו-הלוחמות לא אל שטחי-כינוס בלבד, כי אם גם אל שטחי-הערכות, ואף אל היעדים עצמם. ע"י כך יקוצר, במקרים רבים, עד למינימום, אותו חלק בלחימה הנקרא בפינו: "הלחימה אל היעד"; ובידי יחידות-הרגלים ישאר העיקר: — "הלחימה על היעד", לחימה מעמדה-חפורה אחת למשניה, אותה לחימה שהיתה, ועדיין הנה, מתפקידיו הבלעדיים של חיל-הרגלים.

הגברת ניידותו של חיל-הרגלים חייבת להעשות בכל הדרכים האפשריות, ובסיועם של החילות האחרים. אין די בהובלת חיל-הרגלים ברכב בדרך-היבשה; יש ליעל ולשפר את דרכי-ההובלה באויר — במטוסים ובהליקופטרים — להכין ולאמן מספר רב ככל-האפשר של יחידות-רגלים כיחידות מוצנחות או מוטסות, כדי שאפשר יהיה להעבירן במהירות

בבית-הספר לחיל-הרגלים רגילים אנו לסיומם של קורסים רבים. ובכל זאת יש בודאי בסיום קורס מפקדי-פלוגות משום מאורע חגיגי ומיוחד.

יש האומרים כי חיל-הרגלים איבד מחשיבותו, וכבר עבר זמנו — ואם כך, מה חשיבות יש לחיזוקו של חיל שכבר אינו חשוב?

ברם, כפירה זו בעיקרו וביקרו של חיל-הרגלים אינה תופעה חדשה כלל, והיא חוזרת ונשנית במאת-השנים האחרונה עם כל תופעה מרעישת של סוגי נשק חדשים.

כבר עם תום מלחמת-העולם הראשונה, כשהופיעו ראשוני השריונים והמטוסים, סברו מומחים צבאיים כי הנה נסתים תור חיל-הרגלים. באה מלחמת-העולם השנייה וטפחה על פניהם של אותם מומחים, והפריכה סברותיהם; שכן, על אף התבססותם והת-עצמותם של כוחות השריון והאוויר, לא נתערער מעמדו של חיל-הרגלים — ולאורך כל מלחמת-העולם השנייה הוסיף הוא להיות חוט-שדרה של הצבאות הלוחמים.

עם תום מלחמת-העולם השנייה, לאחר הפעלת הפצצה האטומית הראשונה, שוב נתעודדו אותם מומחים צבאיים — או מומחים צבאיים אחרים, בדומה לראשונים — ושוב גברה והלכה הנטיה לראות בחיל-הרגלים חיל שהנו נחלת-העבר בלבד; באה מלחמת קוריאה, ומלחמות איזוריות או מקומיות אחרות, שהתחוללו בתקופה שלאחר מלחמת-העולם השנייה — והראו בעליל כי חיל-הרגלים שומר על מקומו בין החילות הלוחמים, כשותף ראשון-במעלה במעגלם.

זהו לקח העבר; ומה צופן לנו העתיד? איני סבור כי יש מי שיכול להתנבא בודאות כיצד, ובאלו כלים, תתנהלנה מלחמות העתיד.

אפשר, אמנם, להניח כי בעקבות הפעלתו של הנשק האטומי בקרב — אם בכלל יוכנס נשק זה לשימוש, דבר שאינו ברור עדיין כל-צרכו — תחול מהפכה מוחלטת באורחי הלחימה; אולם מי הוא זה אשר יקבע בפסקנות כי מהפכה זו תפגע במעמדו של חיל-הרגלים דוקא? ואולי מבשרת ההתפתחות הטכ-

הדגש על הקניית אותן הידיעות אשר תתנה בידי מפקד פלוגת חיל-הרגלים, הצועד בראש אנשיו, את היכולת לשקול, בהבנה ובבטחון, מצבי קרב שונים, ולהוליך את אנשיו בדרכים ובתכסיסי-לחימה נכונים אלי קרב. אכן, להעלאת הרמה המקצועית של המפקדים ישנה גם השפעה עקיפה על תכונותיהם ועל דמותם כמפקדים; שכן המפקד היודע את אשר לפניו, הבקיא בתהליכי הקרב — יש לו יותר נתונים להיות בוטח בעצמו, שקול ומהיר בהחלטותיו בשעת קרב.

אמנם, דומה כי בחיל-הרגלים ישנם לתכונותיו האישיות של המפקד משקל וערך רבים עוד יותר לגבי דמותו והצלחתו כמפקד מכפי שהדבר הנו לגבי דמותם של מפקדים בחילות-הלוחמים האחרים: פיקודיו של מפקד יחידת-השריון רואים בשעת קרב את שריון מפקדם; פיקודיו של מפקד טייסת מטוסי-הקרב רואים מטוס מפקדם בלבד — ואילו המפקד בחיל-הרגלים חשוף בעת קרב לעיניהם של פיקודיו הצמודים אליו — והמבחינים בתנועותיו, בתגובותיו, בפחדו או בשלוותו.

* * *

בשובכם היום לפלוגותיכם, ראו לזכור ולהשתמש נכונה, בכל שלמדתם כאן, עם זאת חשוב שתדעו כי תורת הקרב בימינו הולכת ומסתבכת מיום והדרישות ששדה הקרב מעמיד בפני מפקד היחידה הלוחמת הולכות ורבות אף הן.

עליכם, כמפקדי פלוגות לוחמות, לעקוב בהתמדה אחרי השינויים וההתפתחויות שבתורת הלחימה, למען תוכלו בעתיד לעמוד בהצלחה במבחני שדה הקרב.

אל עורף יעדי האויב, ולהשיג עלידי כן הכרעות מהירות וגורליות.

טעות היא לחשוב כי השילוב והסיוע הגדלים והולכים בפעולות הלחימה של החילות השונים מולידים רק את הכורח להחיש את קצב-הלחימה של חיל-הרגלים, על מנת להתאימו לקצבם של החילות האחרים. שכן, ההפעלה והשילוב הנכונים של הכוחות-הלוחמים בכללותם — תנאי הם להצלחה בקרב; ושילוב כזה לא יושג אלא אם-כן ידעו מפקדי כוחות שונים אלה, בכל הדרגים, את תכונותיו של סוג-הכוח האחר, את דרכי הפעלתו ואת אפשרויות שיתוף-הפעולה עמו. הידוק השיתוף בפעולות הלחימה מחייב איפוא את המפקד בחיל-הרגלים — והוא הדין לגבי המפקד בכל חיל מהחילות-הלוחמים האחרים — להרחיב את ידיעותיו ואת מושגיו על עקרונות הלחימה ואורחי-הלחימה של החילות האחרים, ועל דרכי שיתוף-הפעולה ביניהם. מתוך הכרה זו, יש לתת לחילות הלוחמים את האפשרות להיות ולהתאמן בצותא גם בימי שלום, באופן שיוכלו להכיר ולהוקיר זה-את-זה.

* * *

על הנחות אלה מבסס בית-ספר זה את עבודתו: —

- על הקניית ידיעות.
- על חיפוש דרכים חדשות ללחימת חיל-הרגלים.
- על עקרונות שיתוף-פעולה בין החילות-הלוחמים.

אולם את עיקר תפקידו רואה בית-ספר זה בהקניית הידיעות הצבאיות הדרושות למפקדים בתפקידיהם השונים. גם בקורס זה נתכוננו להקנות את הידיעות הצבאיות הדרושות למפקדי הפלוגות. שמנו את



ארטילרית-השדה בקרב הנייד

מאת דבֿיסון ברוד כותני

פרס ראשון

תחרות רשימות

ע"ש

סגן-משנה

בן-ציון לבנון ז"ל



הקרב הנייד דומה בעקרונותיו לקרב-אגרופים, בו מנתרים שני היריבים איש מסביב לרעהו, כאשר הם מחפשים פרצה בהגנת האויב, או נקודת תורפה בה להנחתת מכת אגרוף מכריעה. בקרב-האגרופים מכריע לא הניתוח, אלא מכת האגרוף המכוונת וכוונת מהלומתה; הביטוי למכת האגרוף מנקודת הראות הארטילרית, הוא משקל הטילים וחומר-הנפץ המוטלים על האויב, במקום ובזמן הנדרשים. מטרת מאמר זה היא הבהרת הדרך בה ניתן להשיג הנחתת מהלומה ארטילרית, בנתונים הקדושים, תוך כדי ה"ניתורים" והדילוגים של הקרב הנייד. היות ובמאמר זה נצטרך לדון בכוח-המחץ של כוח צבאי, מן הראוי כי נזכור את חוק-הפיסיקה המגדיר את כוח-המחץ כ"מכפלה של מסה במהירות בכיוון מסוים". מכאן, שניתן להשיג עצמה שווה של כוח-מחץ ע"י הנעת גוף כבד במהירות קטנה — או ע"י הנעת גוף קל-משקל במהירות גדולה.

ה"מססה" במקרה המיוחד שלנו, היא הסכום של כמות-אש (מכפלת מספר קליעים ומשקלם בזמן מסוים), כוח-האדם ועצמת השריון הבאים במגע אפקטיבי עם האויב.

ה"מהירות" היא סכום של מהירות הפגיעה של הקליעים ומהירות התנועה של האדם והשריון, בתנועה למגע עם האויב ובתוך המגע אתו. ה"כיוון" הוא ההכונה הנכונה של שני הגורמים הראשונים, והשליטה בהם, כדי שמכפלתם — כלומר כוח-המחץ — תפעל במקום ובמשך-הזמן הדרושים.